

male med den store pensel. Jeg kunne næsten fristes til at sige, at der er dele af den tale, som minder om en tidligere statsministers vilde lovprisning af en optimisme, der havde bidt sig fast. Han fik den virkelig kraftigt i nakken igen.

Men det, jeg gerne vil koncentrere mit indlæg om – med et par spørgsmål til hr. Torben Lund – er betragtningerne om miljøet: at regeringen har bragt miljøpolitikken ud over det stadium, hvor man halter bagefter og først griber ind, når skaden er sket.

Tænk, om det var rigtigt! Så var det jo godt. Men jeg vil sige, at her synes jeg nok optimismen kører derudad: Der er kloge folk, der har sagt, at mens isen ved polerne smelter, bygger Danmark motorveje.

Derfor vil jeg spørge hr. Torben Lund, hvornår regeringen vil fortælle befolkningen sandheden om den økonomiske vækst, vi har nu, den sandhed, at væksten fører til mere forurening og ikke til mindre. Man kunne jo få det indtryk her, at vi er i fuld gang med at løse alle miljøproblemerne, men det er jo overhovedet ikke sandheden. Sandheden er, at væksten øger forureningen. Det er jo derfor, at vi skal diskutere meget stærkere miljøtiltag end dem, vi kan komme igennem med i denne samling. Vil Socialdemokratiets ordfører her fra talerstolen fortælle, at det skønmaleri ikke passer, og at det rigtige billede er, at vækstpolitikken fører til mere forurening dag for dag?

Opfølgningsspørgsmålet – hvis vi er nået så langt! – er, om regeringen så vil tilkendegive her, at den ikke nåede, hvad den skulle med hensyn til målsætningen om reduktion af CO<sub>2</sub>-udslippet, og at det er en opgave, der skal løses, når vi mødes efter sommerferien. Eller har man bare tænkt sig at lade det køre derudad?

Det sidste drejer sig om trafikområdet:

Anser regeringen det ikke for en miljømæssig katastrofe, at den ingenting får gjort på trafikområdet, eller synes den, at vi også her er i gang med at gribe ind på forhånd?

**Frank Dahlgaard (KF):**

Hr. Torben Lund sagde i sin ordførertale: Samtlige økonomiske nøgletal viser, at det går i den rigtige retning. Det var vist lige præcis ordene.

Så må jeg spørge hr. Torben Lund, om betalingsbalancen ikke hører til blandt de økonomiske nøgletal mere? Betalingsbalancen, som viste et overskud på omkring 30 mia. kr. i 1993, viser ifølge de økonomiske vismænd i år et overskud på omkring 9 mia. kr. Overskuddet er altså skå-

ret ned til under en tredjedel og med en tendens til et yderligere fald næste år. Er det en bevægelse i den rigtige retning?

Og så må jeg spørge, om prisstigningerne ikke hører til de økonomiske nøgletal. De viser jo, at inflationen er stigende, og at priserne stiger hastigere end før, fra 2 pct. sidste år og til næsten 3 pct. i år og 3,5 pct. næste år. Er det en bevægelse i den rigtige retning? Og er det en bevægelse i den rigtige retning, at vi nu har en inflation, der er kommet op på tysk niveau, hvor vi lige siden foråret 1990 har ligget under den tyske inflationstakt.

Og så må jeg spørge, om stigningen i lønomkostningerne heller ikke hører til de økonomiske nøgletal? Også dér viser de økonomiske vismænds tal, at der er en ganske klar stigning i lønomkostningerne og alene af den grund en forringelse af konkurrenceevnen. Er dét ikke en del af de økonomiske nøgletal?

(Kort bemærkning).

**Annette Just (FP):**

Nu satte jeg mig til rette for at høre statsministrens og siden hen hr. Torben Lunds tale og tænkte: Nu får vi at vide, hvad det er, den danske regering vil op til den nye EU-konference. For jeg erindrer nemlig åbningsdebatten, hvor vi fik at vide, at nu skulle der være åbenhed, nærhed og demokrati og nu skulle vi have debatten om, hvad det var, Danmark ville op til regeringskonferencen.

Vi har spurgt utallige gange i årets løb: Hvornår kommer der et oplæg? Hvad kommer der til at ske? Hvad ønsker regeringen at lægge ud med?

Og så kom statsministeren i dag i den sidste debat med de forløsende ord: Regeringen vil fremlægge en plan den 9. juni. Den 9. juni! Da har man faktisk lukket og slukket for debatten her i Folketingssalen om 1994-95. Derfor synes jeg, at der i hvert fald kan slås én ting fast: Troværdighed – som statsministeren har skrevet under på – passer i hvert fald ikke til denne regering. Og fasthed med hensyn til, hvad den vil, har vi dermed konstateret at man heller ikke ønsker.

Jeg er også interesseret i at få at vide, hvad regeringen vil på det udenrigspolitiske område.

Statsministeren er jo »helt præcis«, når han siger om, hvad FN foretager sig i Bosnien, at dér har man det hovedkrav, at der bliver bedre overensstemmelse mellem mål og midler i mandatet, og at det kan føre til enten en formindskelse eller en styrkelse af FN's tilstedeværelse.